

Diuenge 27 (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 21,33-43): En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Escolteu una altra paràbola. Hi havia un home, un amo de casa, que plantà una vinya i la voltà d'una tanca i hi excavà un cup i hi edificà una torre, i l'arrendà a uns agricultors i se'n va anar lluny. Quan s'apropava el temps de la collita, envià els seus servidors als agricultors a fi de rebre'n dels fruits. Però els agricultors, agafant aquells servidors, l'un l'apallissaren, l'altre el mataren, i un altre l'apedregaren. Novament els envià altres servidors, més encara que els anteriors, i els tractaren de manera semblant. Més tard, els envià el seu fill, dient: "Respectaran el meu fill". Però els agricultors, veient el fill, es digueren entre ells: "Aquest és l'hereu: veniu, matem-lo i tindrem la seva heretat". I agafant-lo, el traguieren fora de la vinya i el mataren. Quan vingui, doncs, l'amo de la vinya, què farà amb aquells agricultors?». Li diuen: «Els dolents els farà perdre de mala manera, i llogarà la vinya a uns altres agricultors que li donin el fruit al seu temps». Jesús els digué: «¿És que no heu llegit en les Escriptures: La pedra que rebutjaren els constructors, aquesta s'ha convertit en pedra angular. És el Senyor qui ha fet això, i és admirable als nostres ulls?

Per tant, us dic que us serà arrabassat el regne de Déu, i serà donat a una gent que en rendeixi els fruits».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Més tard, els envià el seu fill, dient: 'Respectaran el meu fill'»

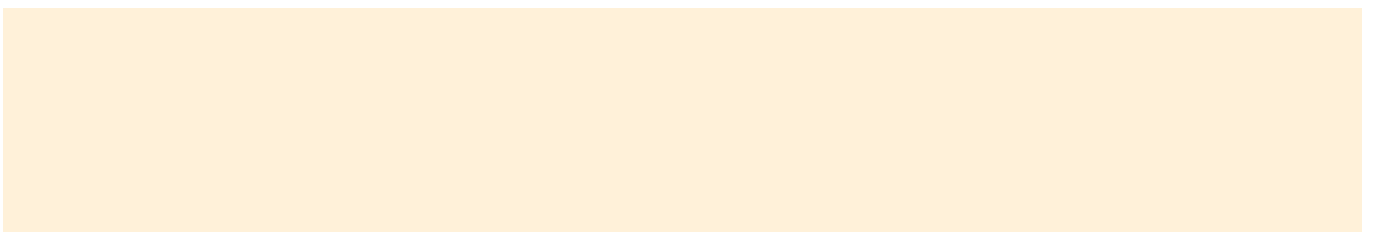
Avui contemplem el misteri del rebuig de Déu en general, i del Crist en particular. Sorpren la reiterada resistència dels homes davant l'amor de Déu.

Però la paràbola d'avui es refereix més específicament al rebuig que els jueus feren amb el Crist: «Més tard, els envià el seu fill, dient: “Respectaran el meu fill”. Però els agricultors, veient el fill, es digueren entre ells: “Aquest és l'hereu: veniu, matem-lo i tindrem la seva heretat”. I agafant-lo, el tragueren fora de la vinya i el mataren» (Mt 21,37-39). No és fàcil entendre això: és perquè Crist vingué a redimir el món sencer, i els jueus esperen el seu “messies” particular que els doni el domini de tot el món...

Quan vaig estar a Terra Santa em varen donar un fulletó turístic d'Israel on consten els jueus més famosos de la història: des de Moisès, Gedeó i Josué fins a Ben Gurion, que fou el creador de l'Estat d'Israel. Nogensmenys, en aquest fulletó no hi era Jesucrist. I Jesús ha estat el jueu més conegut de la història: avui se'l coneix a tot el món, i ja fa dos mil anys que morí...

Als grans personatges, passat el temps, se'ls admira, però no se'ls estima. Avui ningú no estima Cervantes o Miquel Àngel. En canvi, Jesús és el més estimat de la història. Homes i dones donen la vida per amor a Ell. Uns de cop en el martiri, i d'altres “gota a gota”, tot vivint solament per a Ell. Són milers i milers en tot el món.

I Jesús és el que més ha influït en la història. Valors avui acceptats a tot arreu, són d'origen cristià. No solament això, sinó que a més hom constata que avui hi ha un apropament a Jesucrist, també entre jueus (“el nostres germans grans en la fe”, tal com digué Joan Pau II). Demanem a Déu particularment per la conversió dels jueus, ja que aquest poble, de grans valors, convertit al catolicisme, pot ser un gran benefici per a tota la humanitat.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Estima la Sagrada Escripura, i la saviesa t'estimarà; estima-la tendrament, i et custodiarà; honora-la i rebràs les seves carícies. Que sigui per a tu com els teus collarets i les teves arracades» (Sant Jeroni)

-

«A la Creu Jesús ja no ens parla en comparacions: és Ell mateix» (Benet XVI)

-

«(...) Davant el Sanedrí, a la pregunta dels acusadors: 'Així, doncs, tu ets el Fill de Déu?', Jesús va respondre: 'Vosaltres mateixos ho dieu; jo el sóc' (Lc 22,70). Molt abans ja s'havia designat com 'el Fill' que coneix el Pare (cf. Mt 11,27) diferent dels 'servidors' que Déu abans havia enviat al seu poble (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 443)